

..... شماره کارت:

ترجمه و برداشتی
از
قرآن مجید

جزوه صدوبیست و هشتم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

إِسْمُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آيات ۱۴ تا ۱۷ سوره اعلى

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَرَكَ (۱۴) وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۱۵) بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ
الْأَلْدُنْيَا (۱۶) وَ الْأُخْرَةُ خَيْرٌ وَ أَبْقَى (۱۷)

ترجمه آيات ۱۴ تا ۱۷ از سوره اعلى

« به نام خداوند بخشندۀ مهریان »

قطعاً رستگار کسی است که ترکیه نفس کند. (۱۴)

و نام پروردگارش را یاد کند، پس نماز بخواند. (۱۵)

اما شما زندگی دنیا را مقدم می دارید. (۱۶)

و حال آنکه آخرت بهتر و باقی تر است. (۱۷)

برداشت از آيات ۱۴ تا ۱۷ سوره اعلى (ترکیه)

سالک الى الله باید بداند که تمام رستگاری در ترکیه هر چه در اختیار او است می باشد یعنی باید مالش و روحش و تمام متعلقاتش از بدیها و از حرامها و دراموال از حقوق مستمندان پاک باشد و زندگی دنیا را که وقت است بر آخرتی که بهتر است و باقی می ماند ترجیح ندهد.

آيات ۱۴ تا ۲۰ سوره فجر

إِنَّ رَبَّكَ لِيَأْلِمِرْضَادِ (۱۴) فَأَمَّا الْأَئْسَانُ إِذَا مَا أَبْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ
وَنَعَمَهُ فَيَقُولُ رَبِّيْ أَكْرَمَنِ (۱۵) وَ أَمَّا إِذَا مَا أَبْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ

فَيَقُولُ رَبِّي أَهَا نِ (۱۶) كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتَمَ (۱۷) وَ لَا تَحْاضُونَ
عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ (۱۸) وَ تَأْكُلُونَ الْتِرَاثَ أَكْلًا لَمَّا (۱۹) وَ تُحْبُّونَ
الْمَالَ حُبًّا جَمِّا (۲۰)

ترجمه آيات ۱۴ تا ۲۰ از سوره فجر

قطعاً پروردگار تو در کمینگاه است. (۱۴)
اما انسان وقتی که پروردگارش آزمایش می‌کند و گرامی‌اش می‌دارد و نعمت به او می‌دهد، می‌گوید:
پروردگار من مرا گرامی داشته است. (۱۵)
و اما وقتی که او را آزمایش می‌کند و روزی‌اش را تنگ می‌گوید: پروردگارم به من اهانت کرده
است. (۱۶)
هرگز، بلکه شما یتیم را اکرام نمی‌کنید. (۱۷)
و یکدیگر را بر اطعام مساکین تشویق نمی‌کنید. (۱۸)
و همه باقی مانده را جمع کرده و می‌خورید. (۱۹)
و مال دنیا را بسیار دوست دارید. (۲۰)

برداشت از آيات ۱۴ تا ۲۰ سوره فجر (دنیا محل امتحان)

سالک الى الله باید بداند که خدا همیشه در کمین او هست و بکوشد وقتی که خدای تعالی او را امتحان می‌کند
با دادن نعمت و با تنگ کردن روزی باز هم خدا را دوست داشته باشد و وقتی هم که به او نعمت نداده باز هم
خدا را دوست داشته باشد و یتیم را اکرام کند و مردم را به اطعام مساکین تشویق نماید و هرچه دارد تنها مصرف
راحتی‌های خود نکند و دنیا را دوست نداشته باشد.

آيات ۲۷ تا ۳۰ سوره فجر

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ (۲۷) إِذْ جِئْتِ إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً

(۲۸) فَأَذْخُلِي فِي عِبَادِي (۲۹) وَ أَذْخُلِي جَنَّتِي (۳۰)

ترجمه آيات ۲۷ تا ۳۰ از سوره فجر

ای روح آرامش یافته. (۲۷) به سوی پروردگارت که هم تو از او خشنود باشی و هم او از تو خشنود باشد، برگرد. (۲۸)

پس در میان بندگانم داخل شو. (۲۹) و در بهشتمن وارد شو. (۳۰)

برداشت از آيات ۲۷ تا ۳۰ سوره فجر(نفس مطمئنه)

اگر سالک الى الله مراحل سیر و سلوک را اهمیت بدهد و ترکیه نفس کند و راه راست را بیپماید و ایمانش را کامل کند نفسش مطمئنه می شود و به سوی پروردگارش در حالی که هم خدا از او راضی است و هم او از خدا راضی باشد داخل جمعیت بندگان رسمی خدا می گردد و در دنیا و آخرت در بهشت الهی وارد می شود و حزن و اندوه از او برطرف می گردد و در راحتی کامل زندگی می کند.

آيات ۱ تا ۲۰ سوره بلد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقِيمُ بِهَذَا الْبَلْدَ (۱) وَ أَنْتَ حَلُّ بِهَذَا الْبَلْدَ (۲) وَ وَالِدٌ وَمَا وَلَدَ (۳)

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبِدٍ (۴) أَيْخُسْبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ (۵)

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لَبَدًا (۶) أَيْخُسْبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ (۷) أَلَمْ نَجْعَلْ

لَهُ عَيْنَيْنِ (۸) وَ لِسَانًا وَ شَفَتَيْنِ (۹) وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ (۱۰) فَلَا

أَقْتَحَمَ الْعَقْبَةَ (١١) وَ مَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقْبَةُ (١٢) فَلُكُّ رَقَبَةٍ (١٣) أَوْ

إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ (١٤) يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ (١٥) أَوْ مِسْكِينًا

ذَامَثَرَبَةٍ (١٦) ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ تَوَاصَفُوا بِالصَّبَرِ

وَ تَوَاصَفُوا بِالْمَرْحَمَةِ (١٧) أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (١٨) وَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بِإِيمَانِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشَائِمَةِ (١٩) عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ (٢٠)

ترجمه آيات ۱ تا ۲۰ از سوره بلد

« به نام خداوند بخشندۀ مهریان »

نه، قسم می خورم به این شهر. (۱) و تو در این شهر ساکنی. (۲)

قسم به پدر و آنچه متولد شد. (۳) قطعاً انسان را در رنج آفریدیم. (۴)

آیا گمان می کند که بر او احدی توانائی ندارد؟ (۵)

می گوید: مال زیادی را از دست داده ام. (۶)

آیا گمان می کند که احدی او را ندیده است؟ (۷)

آیا ما برای او دو چشم قرار نداده ایم؟ (۸) و یک زبان و دولب؟ (۹)

و او را به راه خیر و شر هدایت نکرده ایم؟ (۱۰)

پس از «عقبه» نگذشت. (۱۱) و تو چه می دانی که عقبه چیست؟ (۱۲)

آزاد کردن برده ای است. (۱۳) یا اطعمی در روز گرسنگی است. (۱۴)

یتیمی را از اقوام (۱۵) یا مسکینی را که خاکشین است. (۱۶)

سپس از کسانی باشد که ایمان آورده اند و یکدیگر را به صبر و مهربانی توصیه می کنند. (۱۷)

اینها اصحاب یمین اند. (۱۸) و کسانی که به آیات ما کافر شده اند، آنها افراد شومی هستند. (۱۹)

بر آنها آتش سر پوشیده ای خواهد بود. (۲۰)

برداشت از آیات ۱ تا ۲۰ سوره بلد (همه نعمتها از جانب خداست)

سالک الی الله باید بداند که شرافت مدینه یا مکه به خاطر زندگی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در آنها است و باید بداند که دنیا محل ناراحتی و رنج است و باید به آن دل بیندد و برای از دست دادن مال دنیا که در این کار تقصیری نداشته باشد ناراحت نشود. زیرا خدای تعالی او را می بیند و عذر او را می پذیرد و باید بداند که هر نعمتی چه ظاهری باشد مثل چشم و زبان و یا معنوی باشد مثل هدایت یا آزاد کردن برده و اطعمه یتیم و مسکین و امر به معروف و نهی از منکر توفیقش از جانب خدا است و اگر موفق به این اعمال شد از اصحاب یمین است ولی اگر صفات رذیله اش او را مانع از این اعمال بشود این فرد از افراد شوم محسوب می شود که جهنم بر او احاطه خواهد کرد.